

ת"פ 20792/04/19 - מדינת ישראל נגד דורון מוכתרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 20792-04-19 מדינת ישראל נ' מוכתרי

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם דורון מוכתרי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אבישג לוי-ברקוביץ'

ב"כ הנאשם - עו"ד יצחק בן חמו

הנאשם

גזר דין

תמצית הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע העבירות הבאות: עבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שתי עבירות של תקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין ועבירה של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין. כמפורט בהכרעת הדין הנאשם הורשע בביצוע העבירות בשלושה מועדים שונים ואלה כונו "אירועים" בהכרעת הדין. העבירות בוצעו כנגד רעייתו של הנאשם באותה העת (מאז 1996) ואם שני ילדיו הבגירים, המתלוננת, אשר התגוררה עמו ועם ילדיהם בדירתם המשותפת (להלן: "**הדירה**").

בקשר ל**אירוע הראשון** הורשע הנאשם בתקיפה סתם של המתלוננת בת זוגו באותה העת והיזק לרכוש במזיד. בהכרעת הדין נקבע שהוכח כנדרש שביום 12.12.2018 בשעות הבוקר, לאחר ויכוח שהתרחש בשעות הלילה, תקף הנאשם את המתלוננת בדירה בכך שדחף אותה לקיר. בנוסף, בכך שהיזק בזדון למכשיר האייפד ולאייפון של המתלוננת בכך שזרק אותם לרצפה, והם התנפצו ונשברו. בקשר לאירוע זה זוכה הנאשם מהיזק בזדון שיוחס לו למפזר החום בדירה מחמת הספק.

בקשר ל**אירוע השני** הורשע הנאשם בתקיפה סתם של המתלוננת בת זוגו באותה העת. בהכרעת הדין נקבע שהוכח כנדרש שביום 19.8.2017 תקף הנאשם את המתלוננת בדירה בכך שתפס את פניה ואפה בחוזקה בשתי ידיו. בקשר לאירוע זה הואשם הנאשם בתקיפה חבלנית של בת זוג, אך אני מצאתי להרשיעו בתקיפה סתם של בת זוג,

משמצאתי כי נותר ספק סביר ביחס לחבלות הנטענות, ובפרט ביחס קשר סיבתי בין החבלות לתקיפה. בנוסף, בקשר לאירוע זה מצאתי כי אין מקום להרשיע את הנאשם בעבירת היזק בזדון למראה, מכשיר פקס ושואב אבק מחמת הספק.

בקשר לאירוע השלישי הורשע הנאשם בתקיפה חבלנית של המתלוננת, בת זוגו באותה העת. בהכרעת הדין נקבע כי הוכח שכשלושה חודשים עובר ליום 12.12.2018, בדירה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך ששכב עליה ולא נתן לה לזוז, וכן תפס בידיה ורגליה והכה בה במכת אגרוף לפניה, וכתוצאה ממנה נגרמה לה חבלה של ממש בדמות נפיחות ושטף דם באזור העין.

תמצית העדויות לעונש

2. מטעם ההגנה העידו מספר עדים לעונש, ולהלן תפורט תמצית עדותם.

העד **גל מוכתרי** (להלן: "גל") בנם של הנאשם והמתלוננת מסר בעת עדותו כי לא הגיע לדיוני בית המשפט כי החליט שלא לקחת צד, אך אביו אינו המפלצת שניסו לתאר. גל אישר שמערכת יחסי הנאשם עם המתלוננת הייתה אובססיבית אך מסר "**לא קרוב לאן שזה הגיע**". לדבריו, "**אני מכיר את אבא שלי ויודע מי הוא איזה בן אדם**". עוד לדבריו, כיום הוא מתגורר עם אביו ובת זוגו החדשה ומצוי בקשר טוב עם אמו ואחותו שהמשיכו בחייהן.

מר **ניסים בכר** (להלן: "מר בכר"), יושב ראש איגוד המאמנים הארצי, העיד כי הכיר את הנאשם בשנת 2012 כשהגיע לקורס מאמני כדורגל, והתרשם כי הנאשם בעל כישרון לנהל שיח ולעזור לאנשים. לדבריו, הנאשם שימש כעוזרו בהתאחדות לכדורגל בהתנדבות משך 10 שנים, היה מוכר בכל האיגוד ואין עוזר טוב ממנו. על פי עדותו, במהלך אותן שנים התראה ודיבר עם הנאשם על בסיס יומי גם על משפחתו, והמדובר במשפחה נורמטיבית המתנהלת יוצא מן הכלל. עוד על פי עדותו, הנאשם אימן ילדים בקבוצות במועדוני כדורגל גדולים, והשאיר רושם חיובי. לדבריו, הנאשם "**סיפר לו הכל**", "**קרה מה שקרה**", והוא ראה אדם שבור. מר בכר מסר כי כל מאמן נבדק ביחס לעבירות פליליות וכי "**כל עבירה פלילית, במשך התקופה שמאמן עובד, פוגעת בו ללא ספק, כי גם אנחנו צריכים לשבת ולדון במה הייתה הבעיה שלו; לראות אם אנחנו יכולים לחדש לו את התעודה...**". לדבריו, הפרנסה נפגעת "**ללא ספק**" ויהיה לנאשם קשה לחזור לעבוד בכדורגל, תוך שהסביר כי מתקיימת ועדה מקצועית ואם המאמן עשה מעשה פלילי "**משהו שהוא לא מיי-יודע-מה, אנחנו יכולים לחדש את הרישיון עם העבירה**". כדוגמה מסר שעבירת מין ועבירת אלימות כלפי ילדים לא תאפשר חידוש רישיון. לדבריו, עורך דין מטעמו הוא זה שמטפל במקרים מסוג זה.

מר **עמיר תורג'מן** (להלן: "מר תורג'מן"), חלוץ נבחרת ישראל בכדורגל וכיום מנהל בית הספר לכדורגל ברמת גן מסר כי הוא מוטרד מההליך נגד הנאשם שהוא אדם נורמטיבי וכי ניסה לפשר בין הנאשם למתלוננת. לדבריו, "**גם אם היה מקרה - שוב, אף אחד לא היה בבית...**". עוד לדבריו, העניין הפך "**למשהו מפלצתי**". מר תורג'מן מסר שהוא מכיר את הנאשם שמונה תשע שנים ופנה לנאשם מיד כשעלתה האפשרות להיות בעל הקבוצה לאור יחסי האנוש הטובים שלו עם הילדים וההורים. עוד הבהיר כי ברצונו לעזור לנאשם, מסר שהנאשם מעד והוא אדם נורמטיבי ועוזר לנשים, ילדים ואנשים בכלל. מר תורג'מן הבהיר לשאלת התובע כי אמר שהנאשם מעד והמדובר במקרה חד פעמי. לדבריו: "**מעד מבחינתי זה שבני זוג - לכולם זה קורה; אנחנו לא צדיקים - שאנחנו מעלים טונים. ברתחה. ואז כל אחד הולך עם האמת שלו**". עוד מסר: "**ולכן אנחנו לא יודעים באמת מה קרה שם**", וציין שעל פי תחושתו הנאשם והמתלוננת ניסו לאחות את השברים ונסעו לחו"ל. גם מכתב מאת מר תורג'מן הוגש וסומן **ענ/5**.

מר **חיים דרזי** (להלן: "מר דרזי") מסר שהוא יועץ המס של הנאשם מזה 20 שנה, והנאשם אף אימן את בנו ולהתרשמותו הנאשם הוא אדם "**סופר חיובי**", מנהל את עסקו על פי חוק, ואף סייע רבות לבנו שהתאמן אצלו והיה חסר ביטחון. בהקשר זה מסר שבנו לא יכול היה להגיע לבית המשפט אך ביקש שיציין עד כמה הוא זוכר לטובה את הקשר עם הנאשם.

מר **אלדד מזרחי** (להלן: "מר מזרחי"), גיסו של הנאשם, מסר שהוא חייב את חייו ואת הקריירה שלו לנאשם,

וכי התחתן עם איריס אחותו של הנאשם בזכות הנאשם. לדבריו, הנאשם הוא האדם הראשון אליו תרצה לטלפן בעת צרה והוא תמיד שם בשבילו, אדם נדיר ומיוחד. עוד מסר כי הנאשם תומך מעבר להיבט הכלכלי "באופן אין סופי" במשפחתו ובילדיו ובכלל זאת בביתו ובמתלוננת גם לאחר הסכסוך, ורוצה שיהיה לה טוב. לדבריו, מעבר לנזק הכלכלי לנאשם, יגרם לו גם נזק נפשי וכך גם לסביבתו. מר מזרחי ביקש שלא להתמקד "בטעות קטנה אחת שכן אדם עשה, ולא לראות את השפע והטוב והאור שהוא נותן לעולם". לטענתו, עונש קשה לנאשם יגרום לחוסר צדק משווע.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** הפנתה לשלושת האירועים כמתואר בהכרעת הדין ולנסיבותיהם וטענה כי יש לקבוע את מתחם הענישה במקרה זה לכלל העבירות כאירוע בין 12 ו- 24 חודשי מאסר בפועל. לטענתה, הגם שבגין העבירות הנדונות נקבעים מתחמי הענישה במנעד רחב ובתחתיתם לעיתים עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ואף על מאסר על תנאי, במקרה זה המדובר בנסיבות חמורות ועבירות אלימות קשות המצדיקות קביעת מתחם ענישה כפי עתירתה. בהקשר זה ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות והפנתה למשך ביצוע העבירות, לכך שמדובר בשלושה מקרים ובקורבן אחד, לחבלה שנגרמה למתלוננת, ולתסקיר נפגעת העבירה **ע/1**, המלמד לטענתה על הצלקות למתלוננת והשלכות מעשי הנאשם אשר הביאו לפגיעה בגופה, רכוש, שלומה ונפשה של המתלוננת.

4. לעמדת ב"כ המאשימה יש למקם את עונשו של הנאשם שנעדר עבר פלילי ברף התחתון של מתחם הענישה, תוך שציינה כי הנאשם לא נטל אחריות אך גם לא הורשע בכל שיוחס לו בכתב האישום. אשר לעדים לעונש הבהירה כי נכון לתת לעדויותיהם משקל בכל הנוגע לתיאור הנאשם במנותק מכתב האישום. יחד עם זאת ציינה כי במכתבים שהוגשו על ידי ההגנה אין דגש לעבירות שביצע הנאשם וכי ניכר בעדויות העדים לעונש כי אינם משלימים עם הכרעת הדין ואינם נותנים משקל למעשי הנאשם, כשמר תורג'מן אף הגדיר את מעשיו "כמעידה" הגם שמדובר בשלושה מקרים בהם בוצעו העבירות על ידי הנאשם על פני תקופה.

5. **ב"כ המאשימה** התנגדה בתוקף לביטול הרשעת הנאשם, וטענה כי המקרה אינו עומד בתנאים לביטולה נוכח חומרת העבירות והעדרו של נזק קונקרטי כנדרש. בהקשר זה ציינה כי אין כל וודאות שהנאשם יאבד את מטה לחמו אם הרשעתו תיוותר על כנה, וכי על ההתאחדות לכדורגל לתת את הדעת לעבירות שביצע הנאשם ולקבל החלטה מושכלת בעניין. עתירתה היא כי הרשעת הנאשם תיוותר על כנה וכי ייגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי בגין כל עבירת אלימות ורכוש, לצד פיצוי למתלוננת, תוך שהפנתה **לע/1** וטענה לבעיות כלכליות ורגשיות למתלוננת ולצורך שלה להשתקם.

6. **ב"כ הנאשם** עתר לביטול הרשעת הנאשם, טען כי עניינו של הנאשם עומד בתנאים כנדרש והפנה לפסיקה. בהקשר זה הפנה גם לדברי מר בכר תוך שטען שלפי עדותו, כל עבירת מין או אלימות כנראה לא תאפשר המשך חברות של הנאשם בהתאחדות לכדורגל מכוח תקנון איגוד ההתאחדות לכדורגל ותקנון איגוד המאמנים (**ענ/1** ו**ענ/3**). לטענתו, בכך הוכח נזק קונקרטי ועוצמתי לנאשם מההרשעה, משנאשם לא יוכל להמשיך ולהתפרנס כי תישלל זכותו לעבוד כמאמן כדורגל, והוא לא ימשיך להיות שותף של מר תורג'מן כמנהל האקדמיה לכדורגל. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם עזב את מועדון הכדורגל בו עבד כעוזר מאמן בתחילת הסכסוך עם המתלוננת, וטען שנגרמה לו פגיעה קונקרטית והפנה **לענ/6**, כתב ויתור וסילוק וכתבות בתקשורת.

עוד טען הסנגור שהנאשם סיים לשלם חובותיו למתלוננת והגיש אסופת צ'קים (ענ/7). לדבריו, ככל שההרשעה תיוותר על כנה קיים סיכוי שלא יוכל לעמוד בתשלומים הצופים פני עתיד, ונוספים לחוב ששולם לה במלואו. כמו כן, הגיש משכנתא חדשה שנטל הנאשם (ענ/8). בנוסף טען כי הנאשם לא יוכל להמשיך בעבודתו כנהג מונית ככל שתיוותר ההרשעה על כנה (ענ/9), והפנה לפסיקה. בקשר לנזק הקונקרטי הנתען הפנה גם לענ/1, חוקת ההתאחדות לכדורגל, לענ/2 תעודת מאמן הכדורגל של הנאשם ולענ/3 תקנון איגוד המאמנים. ב"כ הנאשם אף הגיש את ענ/4, מכתב מאת מר שלמה קשאני, יושב ראש מועדון הכדורגל בית"ר רמת גן, אשר לא הגיע להעיד. בקשר לענ/4, לאור התנגדות ב"כ המאשימה ביחס לחלקים מהמכתב ומשמר קשאני לא הגיע להעיד, קבעתי בהחלטתי שבפרוטוקול מיום 21.3.2022 כי לא ניתן יהיה לייחס משקל ממשי למשפט בפסקה לפני האחרונה במכתב.

7. הסנגור ציין בנימה אישית שהנאשם הוא "שבר כלי" בעקבות ההליך, ואף טען כי יש גם פן חיובי בצד האובססיבי של הנאשם שביקש לעשות הכל כדי להציל את התא המשפחתי. בנוסף הדגיש כי הנאשם לא זימן את בנו גל כעד הגנה במשפט על מנת שלא להקשות ולא להעצים את הקרע במשפחה. עוד ציין כי הנאשם ללא עבר פלילי וזו היכרותו הראשונה עם המשטרה וכן ציין את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. גם במועד הטיעון לעונש, כמו גם קודם לכן, עתר הסנגור לקבלת תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם, אשר יבחן את סוגיית ביטול ההרשעה, על מנת שלא יפגע עיסוקו תוך שהבהיר שלנאשם אף אין כל עבירת משמעת.

דברי הנאשם

8. **הנאשם** מסר שהוא מקבל את ההכרעה והתחייב כי לעולם לא יגיע שוב לבית המשפט, לדבריו הוא אדם אוהב אנשים ועד למקרה זה מעולם לא נחקר הועמד לדין או הורשע. לדבריו, 25 שנה חי במשפחה נורמטיבית עד שכתוצאה ממעידתו נכנסו לסחרחורת כשלדבריו **"מה שלא ניסיתי לעשות - לא הצלחתי"**. עוד הוסיף כי אהב מאוד את המתלוננת ומשפחתו וניסה בכל דרך להציל את המשפחה. לדבריו, יודע שעשה טעות והיה חייב להבין שהוא צריך לתת למתלוננת את **"הספייס שלה"** ולא לפתח שנאה. עתה לדבריו הוא פועל לעתיד טוב יותר במסגרת חייו החדשה עם בנו. עוד פירט כי איבד את בתו, והמדובר בעונש כבד ביותר.

הנאשם טען שמהרגע הראשון שהפנים, ביקש לא להקשות על המתלוננת, נתן לה גט, והיא זו שניהלה את מכירת הבית והוא שילם את שמגיע לה. לדבריו, הוא עובד קשה כדי לעמוד בהתחייבויותיו, מרוויח מעבודתו בכדורגל כ- 8,000 ₪ בחודש, וכנהג מונית בין 4,000 ₪ ו- 6,000 ₪ בחודש, ומשלם משכנתא בסך 6,000 ₪ לחודש, בעקבות הלוואה שנתן למתלוננת, שהיא לקחה כדי לקנות דירה. עוד לדבריו העביר כספים לבתו למרות שאינה מדברת איתו, והדגיש שניתק קשר עם המתלוננת מזה 3 שנים. הנאשם ביקש שתינתן לו האפשרות להמשיך לעבוד ולנהל חיים נורמטיביים חדשים ובנוסף מסר כי הוא פועל בהתנדבות לסייע לילדים מעוטי יכולת.

סוגיית ההרשעה

9. ככלל, הליך משפטי של אדם בגיר שהוכח כי עבר עבירה פלילית יסתיים בהרשעה. הימנעות מהרשעה או ביטולה מהווים חריג בשל נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן. על פי **הלכת כתב** (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (פ"ד נב(3) 337, 342 (1997)), על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה, יש לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. השני, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. המשנה לנשיא (כתוארו דאז) כב' השופט לזין, התייחס הפנה לשיקולי שיקום, והם בין היתר הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם".

על ההגנה מונח הנטל לשכנע, כי בנסיבות המקרה יש להעדיף את שיקום הנאשם על פני שיקולי אינטרס ציבורי שבהרשעה. השאלה האם תיגרם פגיעה ממשית וקונקרטית לעתידו או שיקומו של הנאשם מההרשעה תלויה גם במהות הנאשם ויתר נסיבותיו ויש לבחון את כל אלה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007 (4) 4546, עמ' 4561). ראו גם: ע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (2.4.2014), רע"פ 3852/14 **ורשואר נ' מדינת ישראל** (18.8.2014), וע"פ 3255/14 **ביטון נ' מדינת ישראל** (16.3.2015).

10. ברע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014) נקבע כי על פי **הלכת כתב**, ביטול או הימנעות מהרשעה הוא חריג מצומצם, המוצדק רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, בהם לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. כן נקבע כי יש לבחון קיומו של נזק קונקרטי לנאשם גם במקום בו הנאשם נעדר עבר פלילי (ראו גם רע"פ 5479/19 **לוי נ' מדינת ישראל** (25.8.2019), רע"פ 619/18 **ביזינסקי נ' מדינת ישראל** (1.3.2018) ורע"פ 2323/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.6.2017)). עוד נקבע כי אין להסתפק בעניין זה בתרחישים תיאורטיים שאין לדעת אם יתממשו בעתיד (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013)).

בית המשפט העליון אף שב וקבע גם כאשר המדובר בעיסוק טעון רישיון שהרשעה פלילית עלולה לגרום לביטולו, וקיים פוטנציאל פגיעה תעסוקתית, אין מקום לקביעה אוטומטית של נזק קונקרטי לצורך ביטול הרשעה, בפרט כאשר נותר שיקול הדעת אצל הגורם המקצועי הרלבנטי (רע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.5.2019) (להלן: "**עניין אביב**"), ראו גם רע"פ 1240/19 **בר לוי נ' מדינת ישראל** (24.3.2019) (להלן: "**עניין בר לוי**"). כך גם מקום בו נותר שיקול דעת אצל הרשות המנהלית ואף במקרים בהם דובר במי שעסק במקצוע עוד טרם הרשעתו (רע"פ 1746/18 **פלהימר נ' מדינת ישראל** (26.4.2018) (להלן: "**עניין פלהימר**"), רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018), עפ"ג (ת"א) 14552-08-19 **מדינת ישראל נ' אלפנדרי** (11.11.2019)).

11. ועוד, טרם החלטה סופית יש לאזן, בסוג של מקבילית כוחות, את הנזק הקונקרטי הנטען לנאשם וסוגו אל מול סוג העבירה שבביצועה הורשע הנאשם ונסיבותיה, ולבחון האם מתקיים יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרת העבירה באופן המצדיק את ביטול ההרשעה. כפי שצוין בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **גוטרמן נ' מדינת ישראל** (30.8.2015) פסקה 69, ככל שמעשי העבירה חמורים יותר כך נדרשת פגיעה קונקרטית ומוחשית יותר ולהיפך.

12. הנה כי כן, מהמפורט לעיל עולה כי לשם ביטול הרשעה על בית המשפט להשתכנע כי יש להעדיף את עניינו האישי של הנאשם, ככל שמתקיימת פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו מההרשעה, על פני השיקולים האחרים.

זאת בשים לב לכלל הנסיבות וביניהן גם למיהות הנאשם ולמאפייניו. המדובר במהלך השמור רק למקרים חריגים ויוצאי דופן בהם הצטברות הנסיבות הקשורות בנאשם ובעבירה שעבר מצדיקות שלא להטביע בו **"אות קלון של פלילות"** (הלכת כתב).

הגם שנזק קונקרטי לעתידו של הנאשם נקבע כתנאי אותו יש להוכיח בראיות ממשיות על מנת שניתן יהיה לשקול את ביטול ההרשעה, מובן שאין בכך שמתקיים או עלול להתקיים נזק קונקרטי מההרשעה כדי להביא באופן אוטומטי לקבלת הבקשה להימנע מהרשעה. זאת גם אם המדובר בעבירה שבנסיבות מסוימות נמנע בית המשפט מהרשעה בגינה.

במקרה דנן - לאחר שבחנתי את כלל הנסיבות כפי שיפורט להן, מסקנתי הברורה היא כי לאור מאפייני הנאשם ונסיבות המקרה אין מקום להיעתר לבקשה לביטול ההרשעה - זאת גם אם הוצגו ראיות לכך שיתכן ויגרם נזק קונקרטי תעסוקתי לנאשם, ואף אם אקבל את הטענה שנזק קונקרטי יגרם לו הלכה למעשה. ואבאר.

13. עבירות אלימות במשפחה הכוללות את העבירות שבביצוען הורשע הנאשם באות להגן על ערכים חברתיים ראשוניים במעלה הנוגעים לחשיבות השמירה על שלומה, גופה ביטחונה ונפשה של בת הזוג, במקרה זה המתלוננת, שהייתה אשתו של הנאשם משך למעלה מ- 25 שנה ובתקופה הרלבנטית לכתב האישום, והיא גם אם ילדיו. גם בעת האחרונה שב בית המשפט העליון והדגיש את החומרה שבעבירות אלה ואת חשיבות ההרתעה לצדן, תוך שהובהר על ידי כב' השופט אלרון שיש לפעול למיגור התופעה הקשה של אלימות במשפחה הן במישור הרתעת העבריינים עצמו, הן במישור הרתעת הרבים. עוד הדגיש כב' השופט אלרון כי אל לקביעות הנוקבות שבפסיקת בית המשפט העליון בהקשר זה **"להיות בגדר רטוריקה בלבד"** (ע"פ 375/22 מדינת ישראל נ' וסל (10.2.2022) (להלן: **"ע"פ וסל"**)).

14. כפי שציננה כב' השופטת פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, האמונה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

דומה שכל מאפייני החומרה המפורטים לעיל מתקיימים בעניינו.

15. כפי שעולה מנסיבות ביצוע העבירות שהוכחו כמפורט בהכרעת הדין, הנאשם תקף את המתלוננת בשלושה מועדים שונים על פני תקופה בת כשנה וחצי, בין כתלי ביתה - מבצרה, בו התגוררה עמו ועם ילדיהם הבגירים באותה העת, ובאחד מהמקרים אף גרם לה לחבלה של ממש. כך, במקרה הראשון דחף הנאשם את המתלוננת והזיק בזדון לרכוש, תוך שניפץ את מכשירי האייפון והאייפד שבבעלותה, במקרה השני תפס ואחז בחוזקה בפניה ואפה, ובשלישי תפס ברגליה וידיה והכה בה במכת אגרופ לפניה תוך שגרם לה לחבלה בדמות נפיחות ושטף דם באזור העין. אמנם, מעשי הנאשם בוצעו בתקופה משברית בין בני הזוג, לאור קשר שניהל עם אישה אחרת, אך כשמדובר בשלושה מקרים שונים על פני תקופה בת כשנה וחצי כאמור, וודאי שלא ניתן לתת משקל ממתן ממשי לקושי הזוגי באותה העת, או להתייחס למעשי הנאשם כמעשיים חד פעמיים. יתרה מכך, מסקנתי כמפורט בהכרעת הדין היא כי הנאשם התנהל משך שנים מול המתלוננת תוך הגבלת צעדיה, ומהנסיבות אף ניתן ללמוד שהיה הגורם החזק בקשר, ומשך שנים ארוכות הייתה המתלוננת תלויה בו כלכלית ורגשית. עדות המתלוננת המפורטת בהכרעת הדין בפרק הדין ביחסי הנאשם והמתלוננת ובניתוח האישומים עצמם נמצאה על ידי מהימנה כמפורט שם, ומגלה תמונה עגומה של יחס אובססיבי ומגביל ארוך שנים מצד הנאשם כלפיה, וכן מלמדת על המורכבות עמה התמודדה, שבשלה אף חששה להתלונן ו/או בחרה שלא לעשות כן בזמן אמת ביחס לשניים ממקרי התקיפה, בשל רגשותיה כלפי הנאשם ואופי מערכת היחסים ביניהם.

16. כשאלה הן נסיבות ביצוע העבירות, מסקנתי היא שאין מקום לקביעה לפיה המדובר במעשי עבירה שנסיונותיהן מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע יתר על המידה בשיקולי ענישה אחרים, גם אם כפי שהפנה הסנגור, קיימים מקרים מיוחדים בהם נמנע בית המשפט מהרשעה גם כשדובר במבצע עבירות מהסוג הנדון (ת"פ (שלום י-ם) 17295-12-19 **מדינת ישראל נ' בוגומולסקי** (3.3.2022), ת"פ (שלום ק"ג) 36034-12-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.2.2022), ת"פ (שלום י-ם) 75306-01-19 **מדינת ישראל נ' תמר** (19.9.2021)).

17. יתרה מכך, וכפי שיוסבר להלן, גם מיהות הנאשם אינה מאפשרת את ביטול הרשעתו.

18. אמנם, על פי דברי עדי ההגנה לעונש המפורטים לעיל, לזכות הנאשם מעשים טובים רבים בתחום המקצועי והבין אישי - אלה נשקלים לזכותו על ידי - והמדובר במקרה ראשון בו הועמד הנאשם לדין, והוא נעדר הרשעות קודמות ומאחרות מכל מין וסוג. יחד עם זאת, התנהלותו הכוללת של הנאשם מלמדת על העדר הפנמה, העדר נטילת אחריות והעדרה של חרטה על מעשיו, ובכך על העדר פוטנציאל שיקומי בעניינו (ראו והבחינו מהמקרים אליהם הפנה הסנגור כמפורט בפסקה 16 לעיל). בנוסף ובפרט, האמור מלמד על הצורך בענישה קונקרטית ומרתיעה בעניינו של הנאשם, לצד ענישה צופה פני עתיד - המחייבת גם היא את הותרת ההרשעה על כנה.

19. כך, הנאשם ניהל את המשפט הנדון עד סופו, הציג עמדה קורבנית לאורכו, וניסה לשכנע שהמתלוננת התלוננה עליו תלונת שווא. זכותו של הנאשם לנהל את משפטו ולטעון לחפותו ברורה ועניין זה אינו נזקף לחובתו, מה גם שהנאשם אף זוכה בהכרעת הדין מחמת הספק בקשר לאחת החבלות שנטען שגרם למתלוננת ומהיזק בזדון לרכוש נוסף בבית. יחד עם זאת, כשאלה הם פני הדברים לא ניתן לקבוע כי הנאשם מתחרט ומצטער בכנות על מעשיו, בפרט מקום בו גם לאחר מתן הכרעת הדין לא הביע חרטה אמיתית על המעשים הקונקרטיים שנקבע שביצע, ואף לא צער על הפגיעה במתלוננת, שהיא ממשית להתרשמותי, לאחר שמיעת עדותה ועיון בתצהיר קורבן העבירה (ע"ת/1), ולאחר שנטרלתי את הפגיעה שנטען שנובעת מהחבלה שמגרמתה זוכה הנאשם.

אדרבא, בעת הטיעון לעונש הייתה גישתו של הנאשם מצמצמת, וההתבוננות הייתה על טובתו האישית, גם אם ציין תשלומים שעליו לפרוע לטובת המתלוננת (**ענ/7**). הרושם שעלה הוא שהנאשם נעדר אמפתיה אמיתית כלפיה. לדברי הנאשם, 25 שנה חי במשפחה נורמטיבית, וכתוצאה ממעידתו בקשר עם אישה אחרת "**נכנסו לסחרחורת**". עוד לדבריו, בנימה קורבנית: "**מה שלא ניסיתי לעשות - לא הצלחתי**", תוך שטען שניסה להציל את המשפחה. הגם שמסר שהוא יודע שעשה טעות, מדבריו עולה שאין המדובר בטעות בקשר למעשים בביצועם הורשע, אלא בכך שהיה צריך היה לתת למתלוננת את "**הספייס שלה**" ולא לפתח שנאה. מובן כי מותר לנאשם להמשיך ולכפור בביצוע העבירות שנקבע שביצע, אך תפיסתו והתנהלותו זו תומכת במסקנת לפיה אין מקום במקרה זה לבטל את ההרשעה. בשים לב לכלל הנסיבות שלעיל, ובהעדר נסיבות חריגות מיוחדות אחרות, אף לא מצאתי להזמין תסקיר לעונש בעניינו של הנאשם כעתירת הסנגור הן לפני הטיעון לעונש, הן לאחריו, חרף העתירה לביטול ההרשעה.

20. בעת החלטה נתתי דעתי לכך שחלפו 3-4 שנים מאז ביצוע העבירות, מאז הנאשם לא הורשע בכל עבירה נוספת ולטענתו לפיה פתח פרק חדש בחייו ונמצא בזוגיות לאחר שהתגרש מהמתלוננת מבלי להקשות עליה ושילם לה את המגיע לה. בנוסף, לכך שלדברי הנאשם אינו בקשר עם המתלוננת מזה 3 שנים. בהקשר זה יש לציין, מבלי לקבוע מסמרות או קביעה עובדתית כלשהי, כי מנגד, על פי תצהיר קורבן העבירה (**ענ/1**), לטענת המתלוננת מאז שעזבה את הבית הפר הנאשם צווי הרחקה, הגיע למקום עבודתה וביתה, הטריד ואיים וטלפן פעמים רבות עד שנאלצה להחליף מספר טלפון.

21. ב"כ הנאשם ביקש לשכנע כי מתקיימת פגיעה קונקרטיה בנאשם מההרשעה בקשר לעיסוקו כמאמן כדורגל ונהג מונית. בהקשר זה זימן עדי הגנה (ראו עדות מר ניסים בכר, **ענ/5** מכתבו של עמיר תורג'מן מהאקדמיה לכדורגל לפיו במידה ויורשע הנאשם "**נאלץ להיפרד ממנו כדי למנוע נזק תדמיתי לבית הספר**"). בנוסף, הפנה **ענ/2** תעודת מאמן של הנאשם (הגם שתוקפה עד 31.5.2019 ולא הוצגה תעודה עדכנית) ו**ענ/3** תקנון איגוד המאמנים סעיף 3(1)(4) לפיו כחבר בעל זכויות מלאות באיגוד המאמנים יחשב מי שבין היתר הוא ללא הרשעה בעבירות אלימות ב- 7 השנים שקדמו לבקשתו לחברות באיגוד המאמנים (הגם שהרשעה פלילית איננה מפורטת כעילה לסיום חברות אלא, בין היתר, החלטת האסיפה הכללית או ועדת משמעת על הפסקת חברות של חבר באיגוד).

כמו כן הפנה **ענ/1** תקנות היסוד - חוקת ההתאחדות בסעיף 1(2) ו- (3) לפיה באחריות קבוצה לדאוג לכך שבין חברי הנהלתה או ממלאי התפקידים בה (ובניהם מאמנים - סעיף יז) לא יכללו אנשים שהורשעו בפסק דין סופי בעבירות המנויות במפורש בסעיף 33(א)(4) לחוק העמותות, תש"ם - 1980 (להלן: "**חוק העמותות**"), ושלא הוקנה לגביהן שיקול דעת לרשם העמותות (הגם שיש לציין כי על פי סעיף 33(א)(4) לחוק העמותות העבירות הנדונות אינן כלולות בו). בנוסף הציג את רישיון המונית של הנאשם (**ענ/9**) ואת קביעת בית המשפט בת"פ 75306-01-19 (שלום י-ם) **מדינת ישראל נ' תמר** (19.9.2021), שעניינו אי הרשעת נהג מונית שביצע עבירה של תקיפה חבלנית כלפי בת זוגו).

22. נתתי דעתי לכל אלה, ואף לפסיקה נוספת אותה הגיש הסנגור, ממנה עולה כי קיימים מקרים בהם נמנע בית המשפט מהרשעת מאמני כדורגל, אך עיון בהם מלמד כי אותם מקרים כלל אינם דומים לעניינו. כך, בת"פ (שלום ת"א) 35057-02-13 **מדינת ישראל נ' פר** (28.10.2014), לבד מכך שכלל לא נקבע קיומו של נזק קונקרטי לנאשם שהוא שחקן כדורגל ושימש כעוזר מאמן הכדורגל, המדובר במי שנקבע כי התפרע במקום ציבורי בתגרת אוהדי כדורגל, בנאשם שהודה בביצוע העבירה והביע חרטה, כשהנימוק לאי ההרשעה נוגע לשיקולי אחידות ענישה ולא לעיסוקו. בת"פ (שלום רמ') 60249-12-15 **משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' גליקו** (6.9.2016) שנגע

לעבירות מרמה, דובר בנאשם שהודה ונטל אחריות, כשהחשש לעיסוקו שצוין על ידי בית המשפט כלל לא נגע לעיסוקו לסירוגין כמאמן כדורגל - למרות שטענה בהקשר זה נשמעה מפי הסגור שם. בת"פ (שלום רמ') 21936-04-18 **מדינת ישראל נ' אבו ע'אנם** (16.5.2019) דובר בעבירה של החזקת אגרופן, ובנאשם שהודה בביצועה. החלטת בית המשפט שלא להרשיע את הנאשם כלל לא נגעה להיותו מאמן ילדים בקבוצת כדורגל.

עינינו הרואות, לא הוצגה כל דוגמא בפסיקה לכך שנקבע שהרשעה תגרום לפגיעה ברורה בעיסוקו של הנאשם כמאמן כדורגל ובשל כך נמנע בית המשפט מהרשעה. ביחס לפגיעה בעיסוק כנהג מונית הפנה הסגור **לענין תמר** כאמור, שאינו מפורט. יש לזכור כי כאמור לעיל, נקבע לא אחת שכאשר נותר שיקול דעת אצל גורם מנהלי או מקצועי - מן הראוי שאותו הגורם הוא שיכריע באשר למשמעות ההרשעה על עיסוק הנאשם (**ענין אביב, ענין בר לוי, ענין פלהיימר**).

23. כך או כך, וגם לו היה נקבע על ידי שבוודאות ייגרם לנאשם נזק קונקרטי מההרשעה, עדיין לא היה בכך כדי לשנות את מסקנתי הסופית לפיה בשל מיהות ומאפייני הנאשם, לצד סוג העבירות בביצוען הורשע ונסיבותיהן - אין מקום להורות על ביטול הרשעתו. אשר על כן, העתירה לביטול ההרשעה נדחית.

מתחם הענישה

24. הערכים המוגנים, פרטי העבירות ונסיבותיהן נדונו בהרחבה לעיל, והמסקנה היא כי הנאשם פגע פגיעה ממשית בערכים המוגנים ובמתלוננת במעשיו.

25. אשר **לענישה הנוהגת**, זו מדגימה מנעד די רחב של עונשים בעבירות הנדונות ואף לצד עבירה של היזק לרכוש במזיד. במקרים רבים נקבע בתחתית מתחם הענישה עונש מאסר שבנסיבות מתאימות ניתן לרצותו בעבודות שירות, ובתקרתו, מאסר לתקופה ממשית מאחורי סורג ובריח, לעיתים גם כשמדובר במספר עבירות במועדים שונים, ראו לשם הדוגמא:

• רע"פ 5861/19-**פלוני נ' מדינת ישראל** (2.1.2020) שם הורשע המבקש לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג וניסיון של תקיפה סתם של בת זוג. המבקש הוציא סכין שנטלה מידיה של המתלוננת ובשל כך נפצע בידיו, אז הכה אותה בפניה במכת אגרופ, גרם לה חבלה ממשית ודחף אותה והיא נפלה ארצה. המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי. מתחם הענישה נקבע בין 4 ו-14 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, על המבקש נגזרו 10 חודשי מאסר. ערעור ובקשת רשות ערעור של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

• רע"פ 3077/16-**פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016) שם הורשע המבקש בתקיפת בת זוג ללא חבלה, בכך שדחף אותה לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. מתחם הענישה נקבע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות ו-14 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור של המבקש לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון נדחו.

• עפ"ג (ת"א) 46254-02-19-**קיוסובסקי נ' מדינת ישראל** (9.9.2019) שם הורשע המערער על יסוד הודאתו בביצוע עבירת תקיפה חבלנית של בת זוג בכך שתקף את המתלוננת במכת אגרופ בפניה וגרם לה לסימן כחול בפניה. מתחם הענישה נקבע בין 6 ו-18 חודשי מאסר ועל המערער נגזרו 6 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית והפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל אך ביחס להפעלת המאסר המותנה ונקבע שירצה 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ראו גם רע"פ 4416/19 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.2019) שם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ואף לא לתקופה המקסימלית נקבע בתחתית המתחם גם כשדובר במספר עבירות במועדים שונים. במקרה זה הורשע המבקש על יסוד הודאתו בביצוע עבירות תקיפה חבלנית של בת זוג, תקיפת בת זוג והיזק בזדון לרכוש. מתחם הענישה לכלל העבירות בין 6 ו-15 חודשי מאסר, על המבקש נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה בנסיבות הקונקרטיות תוך שנקבע כי מתחם העונש ההולם שנקבע בבית משפט קמא אינו על הצד המחמיר. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

לבסוף, לצד האמור, ראו מהעת האחרונה ממש, רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מדינת ישראל (9.5.2022) (להלן: **"עניין ליולקו"**), שם דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של מבקש שבעניינו נקבע מתחם ענישה שבין 8 ו-20 חודשי מאסר בפועל והוטל עליו עונש של 10 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. במקרה זה דובר בתקיפה חבלנית ברף ממשי ובאיומים קשים, משהמבקש הורשע בכך שהכה את המתלוננת באמצעות הטלפון בראשה וכן באגרופיו, בעט בה, כשניסתה לצאת מהבית תפס אותה והפילה, התיישב עליה, החל לחנוק אותה ואמר לה "אני אהרוג אותך וזה ייגמר". **בעניין ליולקו**, כמו גם בפסיקה נוספת מהעת האחרונה, שב בית המשפט העליון והדגיש את החשיבות לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה.

26. בעת סקירת הפסיקה יש לזכור כי כידוע, מתחם הענישה אינו עניין אריתמטי פשוט אלא מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים שמדיניות הענישה היא רק אחד מהם, כשעצם העובדה שלעולם יוכל כל צד למצוא פסקי דין התומכים בעמדתו מלמדת כי אין המדובר במדד מדויק (ע"פ 3877/13 ג'אבלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 12063-04-15 בראונר נ' מדינת ישראל (20.07.2015)).
27. לאחר ששקלתי את כלל המפורט לעיל, לאור סוג העבירות ונסיבותיהן, ובראי חשיבות ההרתעה בעבירות הנדונות, מתחם הענישה לכלל העבירות כאירוע (כפי שאף טענו הצדדים), יקבע בין 8 - 24 חודשי מאסר בפועל.

העונש הקונקרטי לנאשם

28. במקרה זה אין מקום לחריגה לקולא או לחומרה ממתחם הענישה שנקבע. מאפייני הנאשם פורטו לעיל בהרחבה והם באים בין שיקולי. לזכות הנאשם שקלתי את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי. בנוסף, את מידותיו הטובות עליהן העידו העדים לעונש, וכפי שעולה גם מענ'4, מכתבו של מר שלמה קשאני, יו"ר מועדון הכדורגל בית"ר רמת גן, וענ'5 מכתבו של מר עמיר תורג'מן, ובפרט כי הנאשם איש מקצוע מוערך מאוד בתחומו, חבר טוב, ומסייע רבות לאחרים בעת הצורך. בקשר לאמור נתתי דעתי גם לאפשרות שפרנסתו ועיסוקו של הנאשם יפגעו לאור הרשעתו, על הקושי שבכך עבורו, ולא רק בפן הכלכלי. עוד שקלתי את העובדה שהנאשם עזב את תפקידו כעוזר מאמן בקבוצת הכדורגל הפועל תל אביב, לדברי בא כוחו בשל הצורך להתמקד במצב המורכב בבית (ענ'6), על הקושי שבכך עבורו. בנוסף, את העובדה שהנאשם והמתלוננת גרושים כיום ולדברי הנאשם הוא פתח דף חדש בחייו, מקיים זוגיות חדשה וחי עם בת זוגו ובנו, ועליו לעמוד בתשלומי צ'קים עתידיים למתלוננת (ענ'7) ובתשלום משכנתא (ענ'8).
29. לצד הנסיבות שפורטו לעיל, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם לא הביע חרטה אמיתית, הפנמה, נטילת אחריות או אמפטיה כלפיי המתלוננת, אף לא לאחר הכרעת הדין, כפי שפורט על ידי בהרחבה בפרק הדין בסוגיית ההרשעה. זאת ללא קשר לבחירתו לנהל את ההליך שמובן שלא תיזקף לחובתו. בנוסף, מהנזק והקושי הרגשי שנגרם למתלוננת מביצוע המעשים, מבלי שיינתן משקל לנזק פיזי שנטען שנגרם לה בקשר לחבלה שלא הוכח כי נגרמה על ידי הנאשם, ולטענות לביצוע עבירות נוספות כלפיה שאין כלולות בכתב האישום. כשאלה הן הנסיבות, קיימת חשיבות

לענישה מרתיעה וקונקרטית בעניינו של הנאשם, לצד חשיבותה גם בראי האינטרס הציבורי הכללי ופסיקת בית המשפט העליון. לאחר שאיזנתי בין נתוני הזכות והחובה בעניינו של הנאשם, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם מעט מעל תחתית מתחם הענישה שנקבע, ולאפשר את ביצוע העונש בעבודות שירות. לצד עונש זה יקבע פיצוי לטובת המתלוננת ומאסר על תנאי מרתיע. אמנם עתירת המאשימה הייתה למיקום עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם הענישה, אך זה לשיטתה עומד על עונש מאסר של ממש.

העונש שנגזר על ידי, גם אם אינו בתחתית תחתיתו של מתחם הענישה מהנימוקים שפרטתי, מקל במידת מה מזה המבוקש על ידי המאשימה, עולה בקנה אחד עם הענישה הנוהגת והאמירות הנורמטיביות בפסיקה מהעת האחרונה, ומביא בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, האחרונה בהן בדצמבר 2018, במהלכו לא הורשע הנאשם בכל עבירה נוספת.

30. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות בארגון ידידים, רח' הירדן 83, רמת גן. הנאשם יתייצב ביום 10.7.2022 שעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות.

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת רכוש.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-12 תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.9.2022 לא ישולם תשלום, תעמוד יתרת הפיצוי לתשלום מדי.

זכות ערעור כחוק תוך ארבעים וחמישה יום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ב, 01 יוני 2022, במעמד הצדדים.